

عنوان مقاله:

استفاده از پسابهای کشاورزی جهت اصلاح اراضی بایر در جنوب خوزستان

محل انتشار:

اولین همایش سازگاری با کم آبی (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حسن رضایی صدر - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه تهران و مدیر تولید دوم کشاورزی کشت و

خلاصه مقاله:

پسابهای کشاورزی یکی از مضرترین منابع آلوده کننده محیط زیست می باشند. آلودگی منابع آبهای سطحی همچون رودخانه کارون و تالاب شادگان در خوزستان توسط این پسابها در طول یک دهه گذشته به یک مشکل زیست محیطی تبدیل گردیده است. این آبها حاوی مقادیر زیادی از عناصر آلوده کننده بوده که باعث کاهش کیفیت آب در پایین دست می گردند. جهت اجتناب از این مشکل، استفاده مجدد از این آبهای نامتعارف جهت اصلاح اراضی بایر (خاکهای شور و قلیا) در جنوب خوزستان مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت. سه تیمار آب نامتعارف با سطوح متفاوت هدایت الکتریکی (EC و نسبت جذب سدیم) (SAR انتخاب گردید و هر تیمار جهت آیشویی 6 کرت آزمایشی بکار گرفته شد. عمق آب آیشویی در هر نوبت 25 cm بوده و جمعاً 75 cm آب جهت آیشویی کرتها استفاده شد. قبل و پس از هر نوبت آیشویی نمونه های خاک از عمق 0-90 cm تهیه و مقادیر هدایت الکتریکی (EC و درصد سدیم قابل تبادل) (ESP نمونه ها اندازه گیری گردید. نتایج نشان می دهد که استفاده از آب با شوری و قلیائیت خیلی زیاد (کلاس) C4S4 جهت اصلاح خاکهای شور و قلیا در مراحل اولیه آیشویی موفقیت آمیز بوده و در صورت احداث شبکه های آبیاری و زهکشی می توان از این آبها بنحو مناسبی جهت اصلاح هزاران هکتار از اراضی بایر منطقه استفاده کرد. عمق قابل کاربرد اینگونه آبها 100 cm پیشنهاد می گردد که تقریباً 40% کل آب مورد نیاز جهت اصلاح خاکهای بایر منطقه می باشد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، پساب کشاورزی، آیشویی، خاکهای بایر، خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/39620>

